

af Havnen ved Kalkbrænderierne. Nu har jeg ganske vist — ser jeg — i mit Foredrag under 1ste Behandling brugt det Udtryk at der var fremkommen en Plan, iftedetfor at der var adopteret eller godkjendt en Plan, og forsaavidt kan det vel siges, at det, jeg citerede, ikke var fuldstændig korrekt; men iøvrigt er dette det Hele, som jeg har yttret angaaende dette Spørgsmaal.

Kayser: I Anledning af, hvad den ærebe Landssthingsmand bemærkede, vil jeg kun tilføie, at det forholder sig saaledes, at i sin Tid Planen om Anlæg i Kalkbrænderibugten virkelig er godkjendt af Magistraten uden at være godkjendt af Kommunalbestyrelsen, og uden at der senere er fremkommet de i den Henseende foretagne Undersøgelser, som ere foranstaltede af Havnevæsenet, og som efter Indenrigsministeriets Løfte skulde forelægges Kommunalbestyrelsen, inden Planen endelig vedtoges. Den ærebe Landssthingsmand har før i sit Foredrag berørt et Punkt, som hvis det skulde være Gjenstand for Drøftelse, maatte bringe en Mængde Spørgsmaal ind her, som slet ikke kunne siges at ligge for, og det er derfor heller ikke en af disse Yttringer, som han er fremkommen med, der har bevæget mig til at begjære Ordet; men det forekommer mig, at den ærebe Landssthingsmand talte mere paa Kommunens Vegne, end han egentlig kan siges at være berettiget til. Det er jo ganske vist, at den Anskuelse, som han har udtalt her, deles af enkelte Medlemmer i Borgerrepræsentationen, men det er ogsaa den ærebe Landssthingsmand bekendt, at en stor Del af Borgerrepræsentationen har en modsat Anskuelse, og da Spørgsmaalet for nogen Tid siden var for det, gif den Meddelelse, som fremkom fra de Mænd, som maatte vide mest Besked, nemlig Medlemmer af Borgerrepræsentationen og Havnevæsenet, i en modsat Retning af det, der til min Beflagelse er kommen fra det ærebe Medlem. Det forekommer mig, at det ærebe Medlem i sit Foredrag sagde, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse havde udtalt sig idetmindste foreløbig imod et Skridt som det, der var foretaget i Kalkbrænderibugten, men det er mig ganske ubekjendt, at noget Saadant er sket. Det var kun disse Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig at gjøre.

Formanden: Forholdet mellem Indenrigsministeriet paa Havnevæsenets Vegne og Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ligger egentlig for sjernt fra det Vindringsforlag, som er stillet til denne Behandling af Sagen, til at man bør komme dybt ind derpaa. Smildertid skal jeg, naar man holder sig denne Opfattelse efterrettelig, ikke affkjære den videre Forhandling om dette Punkt.

S. Hansen: Jeg skal tillade mig at svare paa det Sidste, der fremkom fra det ærebe 7de kongevalgte Medlem (Kayser), at jeg ikke er traadt op som den, der taler paa Kjøbenhavns Kommunes Vegne. Jeg har kun talt paa egne Vegne som den, der sæler sig fornærmeth som hørende til Kjøbenhavns Kommune — det har jeg dog vel Lov til — ved den Behandling, som Kjøbenhavns Kommune har lidt i Indenrigsministeriets Hænder, og som den meget hyppig maa lide af det paa Havnevæsenets Vegne. Havnevæsenet . . . ja, nu kommer jeg maaste for langt ind paa Spørgsmaalet, og jeg skal derfor ikke fortsætte. Den Bøflutning, som Kommunalbestyrelsen kom til, gif ganske vist ikke bestemt ud paa at disrekommandere Havneplanen, men den gif ud paa, at der ikke maatte foretages Noget, førend der var forelagt en samlet Havneplan, og da dette Anlæg er begyndt, uden at der har været forelagt en samlet Plan, er der jo foregaaet Noget, som strider imod, hvad Kommunalbestyrelsen har udtalt. Det, tror jeg dog, at det ærebe Medlem vil give mig Ret i. Jeg kan ikke fatte, at det Anlæg, som allerede er foregaaet i Kalkbrænderibugten, ikke skulde præjudicere Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Havns fremtidige Udvikling, thi det er jo dog givet, at naar jeg til Exempel begynder at bygge et Hus og udgraver Grunden, spører Murene op til Kjalderen, kan det ikke nytte, at jeg kommer bagefter og siger, at det præjudicerer ikke den endelige Veligheden af Bygningen, den skal ligge andetsteds. Man begynder med at lægge en Mole ud, ganske efter den Tegning, som i sin Tid er bleven forelagt angaaende dette Havneanlæg i Kalkbrænderibugten, og den ærebe Indenrigsminister har i sin Korrespondance med Krigsministeren udtryffeligt udtalt, at „Havnevæsenet vedligeholder Veien langs med Holværket, indtil det, naar Havneanlægget er fredeet videre frem“ osv.; Ministeren gaar altsaa ud fra den Forudsætning som givet, at Havneanlægget skal stride videre frem. Hvorledes det saa kan bestrides, at der er foregaaet Noget, som er præjudicerende for Kjøbenhavns Havns Udvikling i denne Retning, forstaar jeg ikke. Jeg har ikke sagt, at Kjøbenhavns Kommune har givet et Tilskud, jeg har kun sagt, at Staten ikke har givet noget Tilskud, at jeg idetmindste ikke veed Noget derom, og at det derfor var uberettiget at sige, at Statskassen var interesseret i Havnevæsenets Stilling. Jeg skal ikke her paa dette Sted indlade mig paa en Diskussion med den ærebe Indenrigsminister om Betydningen af Holværksplads, men jeg tror, at den ærebe Minister gjør sig skyldig i en temmelig almindelig Feiltagelse, naar han tror, at det er Sibet, som under normale Forhold vælger den Holværksplads, der søges. Det er Ladningsmodtageren, og nu vil jeg henstille, om det kan antages, at Nogen i